

Султана да му занесатъ храна. Съ писмо носено отъ *Георги Бошнаковъ*, *Стоилъ* съобщава на *Стамболовъ* въ Горна-Орѣховица за станалото съ Али Байрактаръ и тукъ било рѣшено, што *Дьдо Никола* отъ Хаинитѣ да излѣзе съ четата си на *Дрънѣта*, за да се съедини съ дрѣновскитѣ възстаници, а отъ тамъ съ сливенската чета. Бошнаковъ е билъ уловенъ и арестуванъ а сжщо тъй и *Нено Господиновъ*, следъ което горниятъ планъ се осуетилъ.

Малко прѣди това, сливенци получили извѣстие отъ организаторитѣ на Панагюрското възстание *Бенковски* и *Икономовъ*, съ което се подканялъ Сливенския комитетъ да се пригответи за едноврѣменно съ тѣхъ възстание. Но послѣдното, както се знае, избухва на 20 и априль, а не на 1-и май, както било рѣшено първоначално, и затова сливенскитѣ дѣйци, късно увѣдомени за новото рѣшение, оставатъ изолирани и заварени още въ разгара на приготовленията. Всички нуждни оржия, тржби, царвули, значки и т. н. не били още готови.

Членоветѣ на Сливенския комитетъ, изненадани по тоя начинъ, се разтичватъ, и първата имъ работа е била да обявятъ на ямболскитѣ привърженици часъ по-скоро да се събератъ и съединятъ съ сливенската чета. На едно събрание въ Кешишлия, подъ единъ орѣхъ надъ квартала Клуцохоръ, се е разисквалъ плана по излизането на възстаницитѣ отъ града. Едни прѣдлагали, што по-напрѣдъ да излѣзатъ гражданитѣ „контета“, а други — „червенитѣ пояси“ отъ кварталитѣ Клуцохоръ, Кумлука, Гюръ-Чешмя и Ново-Село. *Дригостиновъ* заплашвалъ членоветѣ на комитета, че ще ги прѣдаде на турцитѣ, ако не побързатъ и часъ по-скоро подигнатъ възстанието. Тъкмо въ разгара на туй слисване се притуря едно още по-голѣмо недоумѣние: на събранието се явилъ току що пристигналиятъ въ Сливенъ отъ Букурещъ *Д. Топаловъ*, който настоялъ прѣдъ тъй събранитѣ революционери да спратъ врѣменно приготовленията и да се отложи възстанието, тъй като такова било послѣдното рѣшение на централния комитетъ. Той прибавилъ, че прѣзъ Дунава щѣли да прѣминатъ опитни и здраво вѣоржжени юнаци, подкрѣпени отъ български и влашки доброволци, подъ водителството на генералъ *Киселски*. Думитѣ на *Топаловъ* изглеждали правдоподобни, но събралитѣ се рѣшили, што сливенското възстание да избухне на 1 май. Тая дата я имало и на самото Сливенско знаме: „1-и май 1876 г.“, а отъ другата страна личалъ надписа: „Свобода или смъртъ“. Възстанието обаче не избухнало и на 1-и май, защото обѣщанитѣ вѣоржжени сили не се събрали въ Сливенъ въ нуждния моментъ.¹⁾ То

¹⁾ Въпрѣки това *Георги Дражевъ*, Ямболски делегатъ на горнето събрание, отишълъ слѣдъ това въ Ямболъ, за да съедини та-